

Otkrivenje 2

1) Anđelu efeske crkve napiši: Ovo govori onaj što drži sedam zvezda u desnici svojoj, što hodi posred sedam svetnjaka zlatnih: **2)** Znam dela tvoja, trud tvoj i trpljenje tvoje, i da ne možeš snositi zlih, i iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu, i našao si da su laže. **3)** I podneo si mnogo, i trpljenje imaš, i za ime moje trudio si se, i nisi sustao.

4) Ali imam na tebe: ostavio si prvu svoju ljubav. **5)** Seti se, dakle, s kakve si visine pao; pokaj se i čini prva dela svoja. Ako li ne, doći ću ti i ukloniću svetnjak tvoj s mesta njegovog, ako se ne pokaješ. **6)** No ovo imaš: mrziš na dela Nikolinaca, na koja i ja mrzim.

7) Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama. Koji pobedi, daću mu da jede od drveta životnoga koje je u raji Božjem! **8)** I anđelu smiranske crkve napiši: Ovo govori Prvi i Poslednji, koji beše mrtav, i evo je živ: **9)** Znam tvoju nevolju i tvoje siromaštvo, ali si bogat, i hulu onih koji govore da su Judeji, a nisu, nego su sinagoga Sotonina.

10) Ne boj se ni oda šta što ćeš trpeti! Evo, đavo će neke od vas baciti u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju deset dana. Budi veran do same smrti, i daću ti venac života. **11)** Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobedi, druga mu smrt neće nauditi. **12)** I anđelu pergamske crkve napiši: Ovo govori onaj što ima mač oštar s obe strane:

13) Znam gde živiš: gde je presto sotonin. I držiš ime moje, i nisi se odrekao vere u mene ni u dane moga vernoga svedoka Antipe, koji je ubijen kod vas, gde živi sotona. **14)** No imam malo na tebe: imaš onde takih koji drže nauku Valama, koji je učio Valaka da navede na greh sinove Izrailjeve, da jedu žrtve idolske i da tvore blud. **15)** Tako imaš i ti takih koji isto tako drže nauku Nikolinaca. **16)** Pokaj se, dakle! Ako li ne, doći ću ti skoro i vojevaću s njima mačem usta svojih.

17) Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobedi, daću mu od mane sakrivene, i daću mu kamen beo, i na kamenu novo ime napisano, koje zna samo onaj koji ga prima. **18)** I anđelu tiatirske crkve napiši: Ovo govori Sin Božji, koji ima oči kao plamen ognjeni, i noge su mu kao med: **19)** Znam tvoja dela, tvoju ljubav, tvoju veru, tvoju službu i tvoje trpljenje i tvoja

poslednja dela, kojih ima više nego prvih.

20) Ali imam na tebe: dopuštaš ženi Jezavelji, koja govori da je proročica, da uči i da zavodi moje sluge da čine blud i da jedu žrtvu idolsku. **21)** I dadoh joj vremena da se pokaje, ali ona neće da se pokaje za svoj bludni život. **22)** Evo ja nju bacam u postelju i one koji čine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju za dela svoja.

23) I decu ću njenu pobiti, i poznaće sve crkve da sam ja taj koji ispituje bubrege i srca, i daću vam svakome po delima vašim. **24)** A vama, ostalima u Tiatiri, svima koji nemaju ove nauke, koji, kao što govore, ne poznaše dubina sotoninih, govorim: Neću metnuti na vas drugoga bremena. **25)** Ali što imate, držite dok ne dođem.

26) I koji pobedi i održi dela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabošcima, **27)** i pašće ih gvozdеном palicom, kao što se razbija zemljano posuđe, **28)** kao i ja štoprimih od Oca svoga, a daću mu zvezdu danicu. **29)** Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama!

U 1. glavi 11. stih sadrži spisak azijskih crkava kojima su upućene poruke Cara - Sina Božijeg. Anđeo te poruke prenosi Jovanu. Sve poruke su od Nebeskog Oca. Prve četiri poruke su u ovom poglavlju. U Delima i poslanicama čitamo neka obaveštenja o tim crkvama.

Neke crkve su zabeležene samo u Otkrivenju. Poslednja dva stiha u Jovanu 20 potvrđuju ograničeno pisanje o Božijim nebrojenim delima. Tu je jedna pouka. Proroci i apostoli su pisali Pismo Duhom Svetim. Zapisane reči Božije ne kriju ljudsku ograničenost i omogućuju nam pogled u bezgranično Veličanstvo Boga.

Uporedbom svog svedočanstva sa zapisima Svetog Duha je naša prilika primanja ispravke, zaštite i osiguranje kretanja u dobrom pravcu. Nikad nećemo imati još jednu priliku ni obavezu ovog života – u telu. Neizmerno je važno da nas Gospod vodi. Sve crkve primaju sve poruke: jednu posebnu poruku za jednu određenu crkvu i sve druge poruke za sve podjednako.

U razgledanju Pisma mi smo u molitvama za razumevanje u Hristovom Duhu šta je naša lična potreba u vernoј službi. U Delima 18: 19 Pavle svedoči Jevrejima u efeskoј zbornici. Slušaoci žele da ih Pavle uči duže

vreme, ali naš Gospod vodi Pavla u Antiohiju i potom u Jerusalim. Sledeći propovednik u Efesu je Apolos, silno darovan učitelj koji uči i sebe i druge.

Pavlovi saradnici, Akila i Priskila, vrlo pobožan par, pomagali su Apolosu u odsustvu Pavla. U 19: 1 Pavle je opet u Efesu. On se moli Bogu za jednu grupu Jovanovih učenika i oni primaju to čuderno pomazanje – izliv Svetoga Duha. Pavle uči još tri meseca, Gospod stvara novu crkvu i održava ga u tom poslu neke dve godine. Gospod daruje mnoga čudesa...

U 13. stihu naš Gospod razara nameravanu jevrejsko-neznabožačku zloupotrebu Jevanđelja. Od 18. stiha novi učenici javnim ispovedanjem svog pređašnjeg mračnjaštva i praznoverica svedoče svoju veru u Jevanđelje spasa u Hristu. U 23. stihu je velika zavera protiv Pavla, ali mu pomažu neki naklonjeni neznabošci. Veliki grad je u masivnoj promeni.

U 20: 17 Na Poslednjem Pavlovom sastanku sa efeskim starešinama on predskazuje opasnosti prikazane ovde - u Otkrivenju. Stih 38. završi sastanak molitvom, zagrljajima i otvorenim plačem za ljubljenim učiteljem kojeg više nikada neće ugledati na zemlji. Duh našeg Spasitelja i Gospoda ostaje njihov Vođa i Učitelj protiv svih zloupotreba Jevanđelja.

Drevna tvrđava i središte idolopoklonstva se ruši a Reč Sina Višnjeg Boga ostaje u jasnosti i divno spasava sve obraćene. Predlažem vam da saslušate razgledanje Dela: 18. i 20., 1. Korinćanima: 15. i 16., 1. Timotiju: 1., 2. Timotiju: 1. i 4. i cele poslanice Efescima, pre nego nastavite slušanje Otkrivenja – u nameri jasnijeg razumevanja ove crkve i događaja u njoj.

Nemamo mnogo podataka o svakoj pojedinoj crkvi spomenutoj u Otkrivenju glava 2. i 3. Podatci o Efesu pomažu naše razumevanje svih drugih crkava i promena među učenicima svih vremena – kao i u vremenu našeg svedočanstva svetu.

1) Anđelu efeske crkve napiši: Ovo govori onaj što drži sedam zvezda u desnici svojoj, što hodi posred sedam svetnjaka zlatnih... Sveti Duh predaje preko anđela Jovanu jedno kratko pismo za Crkvu u Efesu. U sastavu te Crkve bilo je stvarnih učenika, vrednih radnika, kojima je Bog dao sposobnosti i duhovnu prirodu jednog anđela – Božijeg glasonoše.

Bilo je i drugih koji su ispovedali veru u Hrista a ustvari su bili još u ropstvu

đavolskih prevara i njihovo življenje je to pokazivalo. Vernici u zabludama mogu biti: iskreni, ili samopouzđani, a možda su i namerno lažovi - ako je njina namera ostvarenje njihovih grešnih želja.

Borba protiv članova koji imaju ime a nemaju iskrenu i temeljnu veru u srcu i svakodnevnom životu, vrlo je teška za pravoverne. U trajnom unutrašnjem sukobu među članovima pravoverni se bore i protiv sebe, a naš Gospod prati, čuva i ispravlja svoje verne.

Njegovo vođenje i ispravljanje nas održava i naoružava na putu života. On drži u Svojoj desnici 'zvezde' dobrog svedočanstva - osloncem na Njegovu blagodat i moć. Kad smo mi u 'Hristu' i On u našem srcu i svakodnevnom življenju, Njegovo Videlo svetli kroz nas; svrha našeg življenja na zemlji se ostvaruje.

Naš Vlasnik i Gospodar prave ljubavi je u našoj sredini i mi Ga vidimo u svakom bratskom srcu. On je naša uteha, radost; moć. U takvoj Zajednici Oca, Sina i Svetoga Duha mi već ovde doživljavamo početak večne radosti, mira i slave Njegove blizine.

2) Znam dela tvoja, trud tvoj i trpljenje tvoje, i da ne možeš snositi zlih, i iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu, i našao si da su laže. Naš Gospod zna sve: naša dela, misli i namere. Ova stvarnost nas ujedno i ponižava i uzdiže. Naš Neprijatelj navodi nas da sumnjamo u Božiju moć i dobrotu. Namera đavola je budemo nesvesni Gospodnjeg staranja za nas.

Doklegod mi verujemo, uzdamo se u Boga i sledimo verno za Hristom, On se stara za sve naše potrebe i za naš rad. U Njemu je naša snaga i izdržljivost. Ovi učenici su naoružani radom, strpljenjem i odvratnošću prema zlu. Oni nisu bili labavi ni mlaki prema pokvarenosti i nedoslednosti u svom društvu članova ali nisu se oslanjali ni na svoje zamišljanje i utiske.

Pošto su proverili grešne učitelje i pretvorne prevarante, pravoverni su osudili zle namere i grešna dela zavodnika iako lažni svedoci nisu se prikazivali ponizni i smerni nego su se predstavljali kao apostoli i pozivali se na svoju 'vlast'. Takva lukavstva su već bila primenjivana od trane prevaranata u 2. Korinćanima: 11: 1-15.

Tako je naš Gospod Isus i predskazao u Mateju: 7: 15. Na svom oproštajnom

sastanku sa efeskim starešinama, apostol Pavle je govorio da takve prevare dolaze. Gospod je zadovoljan Svojim svedocima koji se suprotstavljaju lažnom jevanđelju i izopačenosti 'vere'. Pravi svedoci jednostavnom Istinom razoružaju lukavstva đavola: Zli duh mrzi na videlo (Dela 20: 17-38; Jovan 3: 19-20).

3-7) (Ti) trpiš, i podnosio si za ime moje, i nisi sustao. Ali imam na tebe: ostavio si prvu svoju ljubav. Seti se s'kakve si visine pao; pokaj se i čini prva dela svoja; ako li ne, doći ću ti i ukloniću svetnjak tvoj s mesta njegova, ako se ne pokaješ. No ovo imaš: mrziš na dela Nikolinaca, na koja i ja mrzim.

Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama. Koji pobedi, daću mu da jede od drveta životnoga koje je u raj u Božjem! Reči trećeg stiha su vrlo utešne i ohrabrujuće. Nositi teret Hristovog svedočanstva u strpljenju i ne sustati može biti vrlo tegobno, naporno ali je istovremeno divno znati da je naš Gospod zadovoljan i On je sa nama u borbama.

Površne vernike muči svaki teret i svaka borba za Hrista. Istrajno i strpljivo nošenje bremena pobožnosti je vrlina pravovernih u Hristu. Iskreni sledbenici Spasitelja revnuju za Njegovo Ime snagom koju im On uliva i zato neće malaksati, ni sustati, niti se predati strujama sveta i greha.

Da li je već prošlo tri decenije od Pavlovog oproštajnog govora efeskim starešinama? Rat besni i ne prestaje! Da li je koji od starešina Pavlovog vremena još uvek na zemlji? Da li je svrha i nagrada vernosti jasna u shvatanju učenika ovog razdoblja? Da li je Hristova pobeda u njihovom životu?

4) Ovo imam na tebe: ostavio si prvu svoju ljubav. Posle tako ugodnog, ohrabrujućeg priznanja u prethodnim rečima dobijamo ovako potresnu činjenicu: ista večna nebeska ljubav Oca i Sina i verno staranje za decu Zaveta donosi nam obe potrebne strane pobožnosti i svedočanstva Jevanđelja: za šta da se borimo i čega da se čuvamo.

Šta je prva ljubav? Pratio sam rad rukovodstva nekih grupa učenika čiji glavni napor je održanje postojećeg stanja. Njihovo pravilo je glasilo: Samo da sačuvamo šta smo primili. Najomiljeniji članovi su im bili koji su imali najmanje duhovnog života u sebi. Razlikovali su se od neznabožaca

uglavnom po redovnoj poseti nedeljnim skupovima njihove mesne Crkve.

Svako duhovno buđenje, revnost za bratoljublje, želja da posvedoče Jevanđelje ljudima koji trebaju spasenje, sve je najljubaznijim rečima i 'roditeljskom' zabrinutošću bilo jednako prigušivano godinama. Neprestano su postajali sve više telesni sektaši i sve manje imali duhovno – hrišćansko - stanje, osećanja i težnje.

Gubili su čak i 'nasleđe' njihovih prethodnika, jer nisu imali poznanje prve ljubavi. Imali su 'stare' običaje i navike. Njihova Crkva je izgubila Hrista. Neki članovi su shvatili iz Pisma Gospodnje učenje čiste, jednostavne Nauke Spasitelja... 'Nadglednici' su ih ozbiljno savetovali da slede običaje crkve i da se čuvaju 'ponosa svog razumevanja'.

Prva ljubav bi mogla, i ne bi morala, biti ljubav koju novo-obraćeni učenik oseća prema svom Spasitelju i svedocima koji su njemu ili njoj propovedali veru u Gospoda. Sigurnije shvatanje **prve ljubavi** je da je to ljubav koja je verna Hristu u svemu a sve ostale želje i namere potiču iz obožavanja Oca i Sina i usmerene su na revnosnu službu Bogu.

Prva ljubav je istrajna ljubav i revnost **Prvog** i Poslednjeg Koji je **Početak** i **Dovršetak** savršene službe **Sina - Ocu**. **Prva ljubav**, koju su mnogi izgubili, a koju je **Sam Gospod održao** u nekima, ustvari je snažan odjek **Njegove večne ljubavi u vernim srcima i delovanje** te trajne duhovne moći i snage **u životu** vernih učenika.

Ta ljubav željno raste u veri i poznanju Božijeg Sina; revnuje u radu i molitvama za umnožavanje duhovnih plodova. Ta ljubav u svojoj revnosti čuva iskreno priznanje mnogih nedostataka. Obožavatelji u toj ljubavi su na desnoj strani (Matej 25:33). Oni se čude kad i kako su oni mogli zaslužiti Gospodnje priznanje.

U ovom 4. stihu **Gospod** ne **ukorava** Efesce za ma kakvo zlo delo; jedino za **gubitak prve ljubavi**. Nedostatak prve ljubavi pokazuje se prisiljavanjem sebe u obavljanju dela ljubavi bez ljubavi: sve je teško i mučno. Nema osećaja svrhe i vrednosti u pobožnosti, ni želje da se naš Car pokaže u slavi, niti očekivanje Njegovog trijumfa; nema radosti u jedinstvu – Zajednici u Duhu Hrista.

Videći Gospodnje priznanje Efescima ne mislim da su bili **bez** ljubavi; možda samo umorni od zamagljenosti njihovog pogleda na Spasitelja, ne videći ostvarenja koja su očekivali u svojim velikim i dugotrajnim naporima. Da li su se sećali prosjaka Lazara (Luka 16: 20)? Kolika je bila ljubav Hristova u srcu tog brata; prva ljubav - jedina prava ljubav.

U ljubavi Isusa mi revnujemo za Njegov cilj, Njegovu ugodnost i čast; svesni smo Njegovih vrednosti. Bez te ljubavi naše svedočanstvo – poruka – našem Gospodu je “beznadežnost, nevrednost“. To je obeshrabrujuće pitanje bližnjima: “Zašto ne odustanemo?”

Život i rad bez Gospodnje ljubavi je vrlo grešan i zarazan: to je opasan duhovan pad – duhovna 'saobraćajna nesreća'. Prva ljubav je naše spajanje sa Gospodnjim Duhom, naša uteha, snaga, podsticaj i radost Njegovog spasenja.

5) Seti se s'kakve si visine pao; pokaj se i čini prva dela svoja. Da li ja mogu da znam sa sigurnošću kada, gde, kako i zašto sam ja pao? Kako sam dospao do sadašnjeg položaja? Da li se ja sećam nekadašnjih „dobrih dana“ ali se ne sećam svog nazadovanja? Da li revnosno čuvam mnoge izgovore i opravdanja samog sebe?

Ovde sam ozbiljno posavetovan da razgledam **sebe**. Potrebujem razgledanje i pretraživanje svog srca i da u molitvama tražim Gospodnje spasenje. **On me spasava od ropstva sebi**. Svaka nepokornost mom Vlasniku velika je koliko i Gospod Kojeg zanemarujem.

Ako ja nemam želju da znam i voljno sledim Njegovo Duhovođenje u svemu, ja **moram** poslušati Njega i biti istrajan. Moram Ga moliti za promenu mojih osećanja i mišljenja. Dokle god se ja odupirem Njegovom Duhu, ja sam na putu propasti.

On je Taj Jedini Koji mi nudi Njegovo dobro staranje i vodi sve u meni na dobro moje duše i za sadašnjost i za večnost. Delovanje Hristovog Duha u nama vodi nas da činimo **dela ugodna** našem **Nebeskom Ocu**, dela koja odaju **čast** našem **Gospodu Isusu**, dela koja donose **blagoslov i duhovan podsticaj učenicima** i umnožavaju **radost spasenja u našoj duši**.

Takva dela su **prva dela**: po prednosti i po vrednosti. Prva su i po trajnosti

plodova takvih dela. To su **dela** koja naš **Gospod** Isus Hristos **čini u nama i kroz nas** kad su naše želje, namere, napori i ostvarenja u **snazi Svetog Duha**.

Rad na prvim delima je služba Bogu od srca, revnosno i savesno u svakodnevnom molitvama za vođenje i zaštitu Svetog Duha i Reči Života sa samo jednim ciljem: ugodnost moga Gospoda i Spasitelja u mom srcu i u mom svakodnevnom življenju uvek i u svemu. Odbačena je zemaljska, ljudska i ropska religija.

Ne muče me naredbe: „To moraš! To ne smeš!“ U mom srcu više nema mesta za te zamke Neprijatelja Spasenja koje potkopavaju nesiguran temelj sumnjičave vere: „Da li **mora** biti baš tako kako uči Jevanđelje?“

A **koliko** ću biti **kriv** ili kažnjen **ako samo malo** ublažim Nauku Istine i Spasenja?“ Zemaljska vera je lažna vera – religija propasti. Svaka stranputica počinje prvim korakom. Svi putevi greha su samoubistvo duše i tela. Život za Hrista je Spasenje.

5) Pokaj se! Okreni se u suprotnom smeru! Odbaci zlo! Sa poverenjem sledi svog Spasitelja i Gospoda! Greh zamagljuje svest i osećaj vremena pa mnogi grešnici posle odlaganja pokajanja završe u grehu i sami sebe osude na večnu propast.

Ljudima u svezama greha i sveta duh prevare zamene zanemareno poverenje u Hrista lažnom podrškom sveta: „Ti si jednak nama i naš čovek; ti nama pripadaš; mi smo ti dali sve što imaš, što voliš i od čega zavisiš...“
Laž! Laž! I samo laž!

Đavo nema nikakvo pravo vlasništva, a što pokrade on sve upropasti. Naš svetnjak je na pravom mestu u službi samo kad našeg Gospodara Duh i Istina svetli u nama i kroz nas. Najukrašenija crkva bez vlasti Hristovog Duha nad njom i u njoj je samo mrtav leš koji širi oko sebe zadah smrti i truleža.

Verni sledbenici Učitelja Spasenja čine prva dela u miru večnog života. Život Hrista u nama je život večni; pred-ukus nebeskih radosti; zato već na zemlji širi mio miris večne zahvalnosti.

6) Naš Gospod mrzi dela Nikolinaca i blago svakom ko se drži Gospoda u

svemu. Sin Božiji je protiv svakog pričinjavanja nezadovoljstva Ocu. Duh Sina se protivi svakom zakidanju i izbegavanju svesrdne odanosti Tvorcu i Spasitelju.

Reč Istine nas uči: Čašću činite jedan drugoga većim od sebe (Rimljani 12: 10); da ne želimo prednjaštvo koje ime Nikola sadrži u svom značenju: osvajač koji druge ljude pokorava sebi i svojoj nadmoćnosti – sasvim suprotno pobjedi Božijeg Jagnjeta.

Duh svedoči svima u svako doba. Poruka Hristovog Duha je jasna i temeljna; blago svima koji čuju i verno se pridržavaju tog uputstva. Sveti Duh se gnuša nadimanja: ta zamka je đavolski izum; prvo samom njemu, a potom svim njegovim žrtvama.

7) Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobjedi daću mu da jede od drveta životnog koje je nasred raja Božijeg. Sluh i sve Njegove darove dugujemo svedočanstvu Jevanđelja: kao imovinu žrtvovanog i proslavljenog Isusa.

On je nas stvorio na zadovoljstvo Oca i naša duša nema stvarnog zdravog mira ni odmora osim u Njegovom spasenju i revnovanju u Duhu Koji svagda proslavlja Sina u Kojem Otac ima savršeno zadovoljstvo. Otac se u Sinu proslavlja večno. Blagosloveni su svi koji se odreknu sopstvene volje a bore se snagom Njegovog Duha da su svagda Njemu ugodni.

Jedino u Njegovom Duhu možemo imati pravu pobjedu: Njegovu pobjedu u srcu, umu i svakodnevnom življenju. To je ta prava pobjeda u Hristu. Božija Reč nam otkriva Njegov raj. **Kad** sledimo Njegovo Učenje i odani smo Njegovoj Reči, **onda** vidimo Oca u Sinu, Jedinog Istinitog, živog Boga u središtu vasiona koju je stvorio, u središtu obožavanja svih iskupljenih.

Tada vidimo svoje mesto u Njemu i Njegovo mesto u nama. **Tako se hranimo Drvetom Života** i već nastavamo u Njegovom raju iako za vreme možda trpimo i stradamo u telu kad nas On udostoji mučeničke smrti. Sada još ne možemo ni zamisliti lepotu, slavu i blaženstvo Neba.

Čak i to sve što iskusimo u našem putovanju ka Njegovoj slavi prevazilazi granice našeg izražavanja. Naša duša čezne za potpunim iskustvom večne radosti koja prevazilazi i najveličanstvenije snove o nebeskoj slavi. Kad je

Njegova pobjeda u našem srcu tako čudesno zadivljujuća, kakav li je Njegov potpun trijumf!

Ja ne mogu nikako zaslužiti nebesko zadovoljstvo da se hranim Drvetom Života. I borba i pobjeda je Njegovo delovanje, a Očinsko zadovoljstvo je da nagrađuje Svog Sina u meni. Kakva i kolika je tajna Božijeg spasenja u Hristu, Iskupitelju, Spasitelju i Caru našem!

Oče naš Nebeski, Sveto je Ime Tvoje. Večno carstvo je Tvoje, Tvoja volja vlada na Nebu i na zemlji. Hrani nas Hlebom Nebeskog Života. Opraštaj nam dugove i prestupe jer nam daješ da i mi opraštamo drugima. Ti nas ne vodiš u opasnosti nego nas od Zloga izbavljaš jer je Tvoje Carstvo, moć i slava zanavek!

8 & 9) I anđelu smiranske crkve napiši: Ovo govori Prvi i Poslednji, koji beše mrtav, i evo je živ: Znam tvoju nevolju i tvoje siromaštvo, ali si bogat, i hulu onih koji govore da su Judeji, a nisu, nego su sinagoga sotonina. Da li je ovo sve što nam je javljeno o Smirni? Ne znam ni jedan drugi podatak o crkvi u Smirni.

Vidi se da su učenici u Smirni bili slični vernicima u Delima 14:22; kroz mnogo trpljenja ulazili su u Carstvo Božije. Vernima i istrajnima u trpljenju naš Gospod Isus prikazuje se kao Prvi i Poslednji. U Jovanu 1: 3 cela vasiona je Njegovo stvaralačko delo. Nema stvarne vrednosti izvan Zajednice sa Njim i Njegovom moći.

Njegov Duh u nama i naše življenje u Njemu je pravo Videlo koje nama obasjava put i iznosi svedočanstvo Istine svetu. Prvi i Poslednji je Jedini Istiniti Bog, Tvorac i Spasitelj čovečanstva. On je punost i svaki delić svega stvaranja. Ni najmanje zlo ne ostaje neprimetno Njemu.

Njegov rad je dobrota. On je pokazao nama na Golgoti da je proneo naš greh kroz sud i On uvek podnosi naše trpljenje. Hrišćani u Smirni nisu ostavljeni sami: Hristos njih čini pobednicima u Njemu. On njima napominje da je On bio mrtav i On živi večno.

Srca učenika su bila opustošena i smoždena dok je mrtvo telo Večno Živog bilo sahranjeno i pod stražom protivnika. Hristovo vaskrsenje potvrđuje pobjedu koja je već jasno i slavno dokazana Njegovim trpljenjem i smrću

tela. Koji žive u Hristu, trpe i ne uzmiču pred mučeničkom smrću jesu carsko sveštenstvo i sveti narod koji On vodi u slavu.

U 1. Petrova 2: 4-9 čitamo: Kad dođete k Njemu, kao kamenu živom, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali od Boga izabran i pribran: i vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista.

Vi ste izbrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudnom videlu svom. Naš Gospod zna sve što Njegovo Stado u Smirni podnosi i takvima On govori: Vi ste bogati. U Mateju 4: 8 đavo govori da su i sva carstva i sva slava njihova njegova svojina.

Ovo je delimična istina jer se svet proslavlja u grehu i pokvarenosti. Ali carstva nisu svojina Sotone. Gospodnja je zemlja i šta je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj (Psalam 24: 1.). Čak i najograničeniji član Hristovog Tela, bez imanja – kao prosjak Lazar u Luci 16: 19-31 – neuporedivo je imućniji nego najbogatiji grešnik na putu večne propasti.

Jevreji nepokorni Zakonu Božijem, hule na Boga Izrailjevog kad sebe nazivaju Narodom Božijim. Današnji vernici koji izbiraju sebi ukrasna imena a delima unapređuju greh, hule na Oca i na Sina. Naše istrajne molitve i nastojanja moraju biti za potpunu poslušnost našem Gospodaru i za snagu Njegovog Duha da živimo svesrdno za Njegovo zadovoljsvo.

Ovo je istinsko izobilje. Namerno učenje grešne slobode pod naslovom Jevanđelja ustvari je bezbožno odbacivanje Gospoda. Kako su Jevreji svojim neobrezanim srcem i umom bili zbornica Sotone, tako danas vernici koji se pozivaju na lepo ime a žive u nepokornosti Reči Božijoj zaslužuju ime crkve Neprijatelja.

Lako je napraviti ukrasno obojene table i kitnjaste oglase; život u Hristu je od osnovnog značaja. Mi moramo znati i držati Reč Božiju da bi mogli proveriti svako učenje – da li je Nauka Hristovog Duha ili prevara sveta i greha; da se ne zapletemo u zamke prevare i đavolskih laži. Naš Gospod Isus je naš Učitelj i Gospodar, naš Vlasnik. Ni jedan čovek nije nešto više niti manje nego samo čovek.

10) Ne boj se ni oda šta što ćeš postradati. Gle, đavo će neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju do deset dana. Budi veran do same smrti, i daću ti venac života. Ne boj se ničega. Naš Gospod ne obećava nama da nećemo trpeti i podnositi nevolje. Da li možemo trpeti neustrašivo?

Postoji značajna razlika između trpljenja i trpljenja. Sećamo se slavnog umiranja Stefana u Delima 7. Mojsije se popeo na planinu da umre po naredbi Božijoj dalje od ljudi. Strahovanje od očekivanog trpljenja može biti kažnjavanje samog sebe za nepoverenje u našeg Gospoda.

Svest o pravoj vrednosti trpljenja za proglas Večnog Jevanđelja Spasenja isključuje sumnje i strah a otvara beskrajne Nebeske vidike. Niko među vernima neće umirati kao Irod u Delima 12: 23. Mi ne podnosimo strašne promene kao car u Danilu 16 - 19. Ni jedan među nama nije dostojan trpljenja kakvo je podneo naš Blagosloveni Iskupitelj.

Trpeti u strahu je grozno. Trpljenje u Hristu je slavno. Naš Spasitelj nama predskazuje trpljenje: Gle, đavo će neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju do deset dana. Tako i u Luci 21: 12-19 On govori: *Pre svega ovog (prethodno rečenog) metnuće na vas ruke svoje i **goniće vas** i predavati u zbornice i **u tamnice**; vodiće vas pred careve i kraljeve imena mog radi.*

*To će vam se dogoditi **za svedočanstvo**. Metnite zato u srca svoja, da se pre ne pripravlajte kako ćete odgovarati. Ja ću vam dati usta i premudrost kojoj se neće moći protiviti ni odgovoriti svi vaši protivnici. Predavaće vas i roditelji i braća i rođaci i prijatelji; i **pobiće neke od vas**.*

*Svi će omrznuti na vas imena mog radi. I **dlaka s glave vaše neće poginuti**. Trpljenjem svojim spasavajte duše svoje. Neki će biti pobijeni, ali, ni 'dlaka s'glave njihove neće poginuti!' Reči Istine i večnog života. On je odredio trpljenje i smrt tela za nas. On nam otkriva koliko je neizmeran dobitak trpljenja u Hristu.*

Mučenici su uzneseni (Jov 42: 5), proslavljeni (Otkrivenje 7: 14-15) i predstavljeni celom Stadu za ohrabrenje, podsticaj i svetli primer sledbenika Gospodnjih. Đavo je slep u mržnji i bezuman u obesti protiv

Hristovih svedoka.

Đavo mora da napuni meru svog bezakonja – po Pismu – da opravda Božije pravedne i strašne osude; ali mi ne trpimo zbog đavolske zlobe; nego zato što su probe i kušanja naš dobitak jer se naš Gospod proslavlja a pred svetom zasvetli vrednost Istine.

Deset dana trpljenja bi mogao biti ma koji broj koji naš Gospod odredi za ostvarenje Svojih namera a i otkrivanje namera Neprijatelja. Svi verni učenici Gospodnji trpe manje ili više na putu u večnu slavu – trpe privremeno. Grešnici – bez spasenja u Hristu – trpe i privremeno i večno. Slobodni Hrišćani pobeđuju nevolje snagom Svetog Duha u srcu i životu.

Grešnik bez Hrista je uvek sam – makar bio okružen stotinama sličnih 'samaca', a samo Zlotvor duše je sa njim i - muči ga. Mi smo pozvani na vernost do smrti. Ako mi sami postavimo međe svom trpljenju, mi nismo verni našem Isкупitelju a naš Neprijatelj dobija priliku da nas muči zastrašivanjem: A šta, ako se dogodi to i to...

Kad je samo smrt našeg tela međa do koje smo rešeni da trpimo i borimo se, smrt nas zanavek potpuno sjedinjava sa Ženikom naših duša u večnoj ljubavi. Naš Car daje Svojim vernima krunu – venac života. On, naš veličanstveni Car nad carevima, je naša večna Kruna.

Svako priznanje i pohvalu koju On izrazi nama, mi odmah spuštamo pred Njegove noge: što god dobro se nalazi u nama i našem svedočanstvu samo je potvrda Njegove blagodati prema nama, u nama i kroz nas. Blagosloveno Ime Oca i Sina! Ne boj se ničega. Proslavljaj Boga blagodati i spasenja u Hristu. Istinska slava je Njegova od večnosti so večnosti.

11) Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobedi, druga mu smrt neće nauditi. 8. stih je upućen Smirni a 11. stih (Duh) javlja crkvama: kojim crkvama? Samo broju 7? Duh ne govori: koja crkva ima uho... Svaki pojedinac neka prikloni sluh Duhu i Istini; svaka crkva, od Jerusalima i do kraja.

U Mateju 20: 20 naš Gospod govori: Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Večni Otac govori kroz Večnog Sina Duhom i Istinom: poslušajmo! To je naša moć i Hleb Života. Šta treba da pobedimo da nam ne bi pretila druga

smrt? Borba prethodi svakoj pobedi. U životu i svedočanstvu proroka i apostola vidimo borbu.

Kroz celo Sveto Pismo, od Edema do kraja Otkrivenja, vidimo isti rat. Duh Božiji prikazuje i posvedočava silnu moć Istine: jasnost i ubedljivost. Đavo svom svojom snagom upotrebljava prevaru, pretnje i nasilje. Vidimo taj rat otvoreno započet u Edemu (1. Mojsijeva 3.) i poslednjim sudom (Otkrivenje 20.) završen pobedom Hrista.

Rimljanima 7: 25 nas podstiče u prihvatanju Istine i Pravednosti i odbijanju zla i prevare. Reč Božija je svetlost našem razumu. Grešne želje privlačne su telesnoj slabosti. Kad smo izbavljeni od našeg ropstva grehu i smrti, preneti smo u blagodat Božiju na putu spasenja i novog, večnog života u Hristu našem Iskupitelju, Gospodaru i Vlasniku celog našeg bića.

Naša telesnost je velika slabost i ništavilo. Naš Neprijatelj je pun lukavstva i obmane. Naša pobeda je u Hristu Isusu. Njegov Duh i Istina ne daju mesta za laži đavola: on je poražen u trenutku kad je naš pogled vere usmeren na Istinu Jevanđelja spasenja u Hristu. Ta Istina je moćna u razaranju đavolskog lukavstva i pokvarenosti.

Pobeda je na putu rasta u veri i poznanju našeg Gospoda i Spasitelja. Pobeda je u životu sa **jednom** svrhom: da sam ugodan svom Gospodu Isusu Hristu kako je On uvek ugodan Nebeskom Ocu. Svako popuštanje Protivniku Gospodnjem i našem je smrtni otrov duše.

U Galatima 6: 14 Pavle drži ostvarenu žrtvu Božijeg Jagnjeta kao svoju (Pavlovu) slavu. Nekadašnji Savle – grešni gonitelj – je mrtav; on ne postoji više za svet i greh. On je novorođeni, duhovan čovek u Hristu koji vidi u ponudama i mamcima greha i sveta pretnju smrti njegovoj duši.

Iskren, veran i temeljan život u veri je pobeda Hristovog Duha u nama. U 1. Korinćanima 15: 31 dobijamo primer života: umiranje svaki dan. Nekad nam može biti potrebno da smo u molitvi za pobedu Svetog Duha u nama svaki sat! Jedino naš Spasitelj je savršeni pobednik našeg Neprijatelja i u Hristu je pobeda spreman odgovor svakoj molitvi vere u težnji za pobedom.

Naš Gospod i Spasitelj daje Sebe za nas. Da bi primili Hrista mi moramo odbaciti svoju ličnu, privatnu volju i svoj ponos. To je pobeda! U Hristu

druga smrt je nemoćna protiv nas. Smrt tela oslobađa nas za spoj sa našim iskupljenim prethodnicima koji su već sa našim Carem slave (Filib. 1: 20-23).

12-13) Anđelu pergamske crkve napiši: Ovo govori onaj što ima mač oštar s obe strane: Znam gde živiš: gde je presto Sotonin. Držiš ime moje, i nisi se odrekao vere u mene ni u dane moga vernoga svedoka Antipe, koji je ubijen kod vas, gde živi sotona. Mač je nekad bio osnovno oružje za napad, odbranu i izvršenje smrtne presude.

Reč Božija sa usana našeg Gospoda Isusa je mač koji odseca naše sumnje i ljudsko strahovanje, neznanje i praznoverje. Taj mač gaji u nama seme Istine i spasenja. Ta Reč – iz istog Izvora – u Jovanu 12: 47-49 je i poslednja osuda odbijanja Božije milosti i blagodati u Hristu.

Ovde, u Otkrivenju 19: 11-16 taj smerni i odlučni propovednik iz Nazareta javlja se kao Car nad carevima i Gospod nad gospodarima. U Danilu 2: 21 sva carstva celog sveta su podčinjena moći i veličanstvu Večnog Tvorca sve vasiljene i Jedinog Spasitelja svih iskupljenih duša.

Svemoćni Bog i Spasitelj zna sve o nama i u nama. On lično neprestano je uključen u naše življenje. Naša trajna molitva je da živimo u Njemu i za Njega sve naše dane bez straha od ičega i bez gubljenja vremena na bezvrednost.

Naš život neće biti lak ni lakomislen, dosadan ni besciljan: Duh našeg Gospodara je naša riznica i naoružanje. U telu živimo u svetlu koji sledi Neprijatelja kao anđela svetlosti i pokorava mu se kao najvišoj vlasti. Grešnici strepe od đavola i mračnih sila više nego od Svemogućeg Boga Koji je osudio Sotonu.

U Duhu našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista, Sina Višnjega mi živimo u zakrilju milosti i naručju blagodati našeg Nebeskog Oca. Nikakva zla sila ne može nas otrgnuti iz ruku koje su bile prikovane za nas na stubu mučenja – trijumfujući u ljubavi. Tako smo mi u predvorju Carstva Slave.

U trenutku kad nas naš Car nad carevima pozove Večnom Prebivalištu završeno je naše učešće u borbi na zemlji iako se opšta borba protiv zla nastavlja dokle sve iskupljene duše stignu tamo. Naš Gospod nas je tako učinio spremnim za susret sa Željom i Težnjom naših duša da Ga vidimo

kakav je u potpunoj stvarnosti i da se sjedinimo sa blaženim Zborom slavopojaca u savršenoj harmoniji: „Dostojno je Jagnje...“ i „Amin!“

Mi sada možemo da se držimo čvrsto priznanja i svedočanstva Imena našeg Vođe jer On nas drži čvrsto u Svojoj ljubavi. Braća u Pergamu su primer i podsticaj nama da se nikad ne odričemo svete vere u Ime Jedinog Spasitelja pokajanih. Isti moćni glas koji je osudio Kainov zločin ovde svedoči o Antipi.

Kakvu radost je naš Bog spremio za Svoje verne u Hristu koji istraju u Imenu Njegovog Sina. Ne znamo da li je Antipa imao ostarele roditelje, malu decu i crkvu u svom staranju ni da li je bio imućan ili siromašan čovek. Znamo da je Antipa veran svedok Hristov a to znači da je jedan među najbogatijim ljudima koji su ikada živeli na zemlji – još jedan naslednik Nebeskog Carstva, nebeski milioner.

U svetu je bio mučenik... U grešnom svetu nema mesta gde ne stanuje Sotona. Presto đavola je u srcima okovanim grešnim namerama i u umovima zamračenim prevarom zlog duha. Taj lažni bog obmane ne može nigde da se sakrije od pogleda Svevidećeg i strašnog Sudije svim zlim duhovima.

U Hristu Isusu je naša potpuna sigurnost. Gledamo sjajna svedočanstva: dobra dela pobožnosti, neustrašivo suprotstavljanje Sotoni na tronu, hrabra proslava Imena Jagnjeta u susret mučeničkoj smrti tela! Usred svih tih vrlina svevideći pogled vidi Sotonu sakrivenog u njegovim zaslepljenim žrtvama okovanim grehom.

Grešnici su izmešani sa pravovernim učenicima i mučenicima i vodeći staratelji Stada, anđeli, Hristove glasonoše u crkvi, potrebuju svoje lično ispravljanje i usklađivanje u Duhu Jevanđelja da bi mogli uočiti seme smrti dok nije prekasno.

14-16) No imam malo na tebe: imaš onde takih koji drže nauku Valama, koji je učio Valaka da navede na greh sinove Izrailjeve, da jedu žrtve idolske i da tvore blud. Tako imaš i ti takih koji isto tako drže nauku Nikolinaca. Pokaj se, zato! Ako li ne, doći ću ti skoro i vojevaću s njima mačem usta svojih.

Kad naš Gospod ima neku malu primedbu na mene, za mene to mora biti vrlo velika i vrlo važna ispravka ili bržo postaje opasno i preteško stanje –

pretnja neizmerne štete. Šta znači „malo“ ili „mali broj“ u 14. stihu i u našem duhovnom stanju i napretku?

Koliko puta sam u mom ograničenom iskustvu trebao „nešto malo“ više da se potrudim, malo strpljiviji da budem, malo manje osetljiv na povredu svojih osećanja, malo više da gledam kroz Istinu, a manje kroz svoju zamisao? Koliko puta sam znao šta Reč mog Spasitelja nalaže ali sam mislio „Ne vredi...“?

U mnogim takvim propuštenim prilikama 'malo' znači 'mnogo'. Gospod je Jedini Sveznajući i On upućuje šta da radim, kako i kada; ja treba samo da pazim da sam Mu ugodan. Nauka Valamova potiče od Zmije u Edemu: 'Kroz greh se otkriva veliko znanje'. Valam je prerušen Neprijatelj koji daje ideje caru na vlasti.

Reč Božija skida masku sa odvratnog i lukavog Neprijatelja. To je staranje našeg blagoslovenog Spasa. Ukorava nas s'ljubavlju i u premudrosti otkriva nam naše slabe strane da ih Neprijatelj ne zloupotrebi na našu veću štetu. Predlažem vam slušanje razlaganja 4. knjige, Brojevi 22 radi uvida u Valamovu ličnost i namere primenljive zvanim 'hrišćanima'.

Valamova razorna samoubilačka religija nam je otkrivena da bi se bolje čuvali od te opasnosti. U 22: 18 on izražava Božiju volju svojim rečima. U 19. nada se da će se Bog predomisliti i ugoditi Valamovoj pohlepi. Od 21. nadalje Valam se napreže da smisli kako da izigra Boga.

Valam će samo govoriti Božiju volju. Glani cilj mu je izopačena namera. Bez jasnih reči, svojim ponašanjem, on nastoji da proda Izrailjskim neprijateljima opasnu razornu zamku da bi uspeli upropastiti narod Božiji i da bi dali Valamu nagradu za kojom on gramzi.

On ne poklanja važnost znacima Gospodnjeg nezadovoljstva. On je obesan i okrutan čovek. Njegova religija se pokazuje vrlo živa i snažna, a ustvari je mrtva i lažna. Suočen sa sopstvenim grehom on uzvraća priznanjem ali sa izgovorom. On ne može da prežali nagradu za kletvu...

U 23. glavi pokušava da pridobije Boga mnogim oltarima nadajući se da će promenuti Božiju nameru mnogim žrtvama. Uporni pokušaji da prokune Izrailja otkrivaju Valamovu Sotonsku narav. U 4. knjizi, Brojevi: 31: 16

Valamova zavera vidi se otvoreno: on je učio neprijatelje da primamljuju Jevreje u idolopoklonstvo i javni blud.

U Isusu s. N. Vidimo ga među neprijateljima, najposle ubijen oružjem istog naroda kojeg je toliko nastojao da prokune i porazi. Gospod uvek pobeđi. Valamovo učenje je izdajničko podmetanja spoticanja telesnim, neobraćenim srcima da se naslađuju idolima i gadostima bluda.

Valam je ubijen još u vreme Isusa s. N. 13: 22, a đavo se služi istim zamkama do današnjeg dana. Bezumni i nepokorni vernici hvaleći se 'slobodom u Hristu' dok uživaju u grehu, često upropašćuju sebe tim prevarama i zamkama.

Mi moramo biti na straži istrajni u molitvama za čistotu hrišćanskog života. Posle toliko zlih dela, šta još ima u 15. stihu? Neki zvani verni u Pergamu drže nauku Nikolinaca koju naš Bog mrzi. Gospod je potvrdio i podsticao mržnju prema radu Nikolinaca u Efesu.

U Pergamu nauka Valama i Nikolinaca je usvojena kao hrišćansko pravilo. Možda su neki pojedinci ili manje grupe činili dela odvratna Bogu i vernima. Ako se verni snažno ne protive zlu, to postaje običaj i znak ispravnosti. Običaji postanu pravila i Nauka našeg Gospoda zamene se laznim naukama. Lažna blagodat opravdava pravo bezakonje.

Koliko zavedenih vernika su brzi da izjave: Mi nismo pod Zakonom nego pod blagodaću (Rimljanima 6: 14-15) bez oklevanja izostavljajući celinu značenja oba stiha. Bog sudi i sudiće svakoj pokvarenosti. Neki vernici u Pergamu su izdržali gonjenje ali su popustili grešnim željama.

Sećamo se proroka iz Judeje u 1. Carevi 13: 14 odmarao se kad je trebao žuriti, a potom u 19. poverovao čoveku više nego rečima Božijim da bi se malo pogostio. Kad đavo deluje kao obesni neprijatelj, možda je manje opasan nego kad se približuje kao lukavi lažni prijatelj.

Važno je da smo istrajni u molitvama i učenju Reči ispitujući svoje srce. Naš Gospod nas održava budne kad smo mu poslušni. Samopouzdanje, gordost i ponos sobom je prikriivan put propasti. U našem Gospodu je naša bezbednost i mir duši. Stih 16. zapoveda: Pokaj se, zato!

Ako li ne, doći ću ti skoro i vojevaću s njima mačem usta svojih. Pokajanje je poziv vernima. Otvoren rat Rečju Istine neizbežan je protiv nepokornih; ili dovodimo sebe u opasnost da i mi budemo nepokorni Bogu. U Jovanu 15: 1-8 vidimo da naš Gospod odseca grane koje ne rađaju dobar rod.

Jedini put iz nepokornosti u milost Oca vodi kroz pokajanje. 'Pokaj se' znači: odvрати se od zla i traži u molitvi milost našeg Gospoda. Poslušaj Nauku Hristovu i odbaci Sotonu i greh. Uporno nepokorni Bogu nemaju prava da se pozivaju na milost Božiju: milost osuđuje greh. Bog ne obećava odlaganje suda.

Koliko grešnika su obećali sebi pokajanje i izmirenje sa Bogom pre svoje smrti a umrli su pod teretom svog greha i otišli na sud Božije pravde. Dan spasenja je sada (2. Korinćanima 6: 2); kasnije - možda je prekasno. Koji se podsmevaju Gospodu greše protiv sopstvene duše. Galatima 6: 7-8: Ne varajte se: Bog se ne da ružiti.

17) Slušajmo šta Duh javlja crkvama: Naš Gospod Isus Hristos hrani Svoje pobeditelje tajanstvenom manom – nebeskom hranom i duhovnom snagom. On dariva Svojima trajno novo Ime u belom kamenu poznatom – razumljivom - samo onima koji su u Hristu. Smerni i verni Gospodu blagosloveni su dobrim razumevanjem Božije Reči a to je Hristova Nauka.

U 1. Petrovoj 2: 4-5 vidimo Kamen Koji se predao za nas da mi primimo moć da sve 'svoje' predamo Njemu. Naša imena su napisana u Tom Kamenu kad je Njegovo Ime u našoj duši. Iskustva miline i lepote u vernosti Gospodu nepoznata su u grešnom življenju. Šta covek poseje ono i požnje. Koji seje u telo svoje, od tela požnje smrt; a koji seje u duh, od duha požnje život večni.

18) I anđelu tiatirske crkve napiši: Ovo govori Sin Božji, koji ima oči kao plamen ognjeni, i noge su mu kao med:... Ovoj crkvi Gospod se javlja kao Svemogući Sin Božiji. Pogled vernika je upravljen na Osobu Sina i na Njegovu vrhovnu vlast nad nama da nas vodi, upravlja i ispravlja.

Podstaknuti smo na svesnost o Njegovom savršenom poznanju naše službe i razumevanju naših potreba. Svakodnevni život učenika u Tiatiru nije mesing u vatri. Oni su kao očuvan mesing bez žara. Oni svedoče Jevanđelje Istine i Spasenja slično Jovanu koji trpi za Hristovo svedočanstvo, ali oni ne

podnose baš toliko.

Neki verni učenici u ovoj crkvi trebaju više svesnosti o Gospodnjem gospodarstvu. Naš Gospod zaslužuje našu potpunu i neustrašivu odanost. Dobro pazimo da ne veličamo samo Njegovu milost i blagodat a istovremeno omalovažavamo Njegovu potpunu vlast.

Ni delić Njegove blagodati ne smemo upropastiti na popustljivost prema grehu i nemarnosti. Verni pristavi su obavezani na budnu stražu i marljivo održavanje videla Istine. Kako se bliži pojava našeg Gospodara tako naša revnost i budnost treba da se povećava.

Sledeći stih pokazuje da verni u Tijatiru znaju svrhu i vrednost službe našem Nebeskom Vlasniku.

19) Znam tvoja dela, ljubav, službu, veru, trpljenje tvoje, i dela tvoja, i da poslednjih ima više od prvih... Ovo Gospodnje svedočanstvo podseća me na vernu porodicu Lidije u Delima 16: 14 kao ukras Hristove Zajednice u Tijatiru. Ovi učenici su revnitelji Jevanđelja, bratoljublja i dobrodetelji.

Oni revnuju u učenju Reči Života i u življenju po Jevanđelju. Oni ne samo drže veru u Hrista, nego i rastu u veri i poznanju Božijeg Sina, Hrista Isusa. U svojoj veri oni su trpeljivi iako život nije lak. Oni vide neke pretvorne članove i neke lažne proroke među njima, ali, oni čekaju.

Možda će Gospod okrenuti zabunjene umove od lutanja ka pokajanju i pravom putu. Vreme prolazi, zlo raste, Neprijatelj jača a broj žrtava u zamci brzo raste. Može'li bratoljubivost i suprotstavljanje udaljavanju od Puta Istine biti u istom društvu istovremeno?

Da li smemo zanemariti Jevanđelje radi lične ili društvene ljubaznosti i poštovanja? Vernost ne ljubi ništa i nikoga više nego Gospoda.

20-21) No imam na tebe malo, što dopuštaš ženi Jezavelji, koja govori da je proročica, da uči i da vara sluge moje da čine preljubu i da jedu žrtvu idolsku. I dadoh joj vreme da se pokaje od kurvarstva svog, i ne pokaja se.

Za svedočanstvo ili samo govor Istine u ljubavi potrebna nam je snaga i mudrost koje nam samo naš Gospod daje. Ovde Gospod ukorava verne Hrišćane zbog nedovoljnog otpora delatnostima lažne braće u istoj crkvi.

Naš Spasitelj nam je savršen primer uvek.

On je strpljiv, osećajan i milostiv potrebnima (Luka 7: 13 i 47). On je silno protivnik uobičajenim zloupotrebama (Jovan 2: 15). Otvoreno odstupanje Reči Božije moramo uočiti i ukazati učtivo, ljubazno ali nepopustljivo. Otkrivenje sadrži mnoge uporedbe i znake sa prenosnim smislom.

Možda učenje te Jezavelje nije morala biti telesna preljuba ni idolopoklonstvo. Možda je to bilo uzdizanje telesnosti u ponosu i visosti koje tokom vremena često vodi na blud u telu. Uvlačenjem lažnih ili telesnih učenika među iskreno verne mogla se uvlačiti i ukorenjivati prividna pobožnost idolske sadržine i osnove.

Bez pravog obraćanja srca mnogi neznabožački običaji i učenja sadrže pored duhovnog još i telesni nemoral i nečistotu. Koliko puta u neispravnim verovanjima sadrže se lažna obećanja velikog zemaljskog dobitka i nedokazane priče o čudesima; a u svom učenju nema nauke pokajanja i ostavljanja grešnih, bezbožnih puteva i dela bezbožnosti i nepravde.

U 1. Korinćanima 5: 4, 5 i 11 način pomoći zastranjenima u Zajednici braće bio je odlučan i neodložan postupak osude greha i zahtev grešniku da se ispravi i pokaje. Ako taj postupak i nije svaki put privedo grešnika spasenju, bar je mogao sačuvati grupu od zagađavanja grešnim delima i shvatanjima.

22-23) Evo je ja mećem na odar, i one koji čine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju od svojih dela. Decu njenu pobiću na mesto; i poznaćete sve crkve da sam ja koji ispitujem srca i bubrege, i daću vam svakome po delima vašim:...

Ponekad Gospod ne zaštiti učenike od prirodnih posledica njihovog greha nego dopusti neke nevolje da primete Gospodnje nezadovoljstvo njihovim delima. Nemoral je razoran za razum, srce, dušu, telo, porodicu i društvene odnose. U nekim događajima očekivani dobitak grešnika pokazao se kao imovinska i telesna propast.

Đavo vara mnoge lažima. Đavo je zanavek nesrećan i ne može nikome dati trajno zadovoljstvo ni mir u srcu. On je obmanuo sebe, anđele i ljude. Naš Gospod Isus Hristos je Jedinu potpunu i savršenu Pobednik tog groznog čudovišta nazvanog đavo. Sotona podčinjava sebi samo svoje žrtve koje

poveruju u prevaru i greh.

Kad mi verujemo i poslušamo Božijeg Sina, mi smo izbavljeni od Zloga. Naš Gospod Isus je Istina. Pred Njim padaju sve laži i njihov začetnik. Hristos, Videlo Istine uništava tamu prevare. On je Život Koji nam život daje. Svojom smrću on je uništio našu smrt. U Hristu mi smo spaseni i sačuvani.

On je naš primer trpljenja uporne i odvratne zloupotrebe Božijeg strpljenja. Bog je dao vreme za pokajanje; grešnici zloupotrebe to vreme da nastave u grehu... Oni još zavode u bezbožnost i propast i druge, neupućene i površne, vernike.

Svo to odmetništvo obavlja se pod naslovom 'posebnog dara proroštva' i izgleda zavodnica ima društvo svojih vrednih učenika. Kad slepa slepe vodi, zajedno u jamu padnu (Matej 15: 14). Sledbenici podnose posledice sa zavodnicom. Naš Gospod je dao grešnici vreme pokajanja ali nije se obratila. Ona će biti kažnjena izvesnim trpljenjem.

Njene zavedene žrtve imaće veliku nevolju ako se ne pokaju. Ako mi namerno grešimo pošto smo primili Jevanđelje, mi zaslužujemo osudu. Ako se pokajemo, Gospod nam oprašta naše prestupe. On je u vlasti da dopusti vreme pokajanja iako mi zaslužujemo osudu.

Naš Gospod nam ne odobrava odugovlačenje u grehu. On ne obećava neograničeno vreme pokajanja. Reč Božija nam napominje da pohitamo iz greha i da se priljubimo svom Gospodu u vernosti. Život u grehu do kraja je ulaz u drugu smrt; smrt večnu. Kako je moguće da iskreni učenici nisu svesni da se takve gadosti obavljaju u njihovoj sredini?

Ako su znali da se sve to događa, kako su mogli da ne učine sve moguće da to prestane? 2. Korinćanima 11: 14-15 otkriva prerušen greh. Razvoj zla u zajednici nije ostavio odgovornu braću bez prekora. Naš Gospod ih ukorava u 20. stihu. Nije jednostavno zaključiti pravi stepen strpljenja i revnosti za Jevanđelje.

Mi smo obavezni našem Gospodu, suvernicima i svojoj duši svu marljivost potrebnu za otkrivanje đavolskog uticaja u svim delovima svog ličnog i bratskog života. Iskreno priznanje svoje borbe i pobožno staranje za bližnje

je neophodno. Gospod obećava i daje svima nagradu prema radu.

Ako živimo u grehu mi smo pod osudom zajedno sa đavolima. Divno je očekivanje nagrade za svu Hristovu dobrotu u našem životu. Veliko je naše očekivanje da ugledamo svog Cara u slavi. Obilje Njegove ljubavi i staranja za nas je toliko da je Njegovo prisustvo sa nama svaki korak našeg putovanja.

Duh laži nastoji da se osećamo usamljeni; ali mi znamo našeg vernog Spasitelja Koji nas ne ostavlja same nikada. Strašno je biti osuđen kao zli duhovi. Spasenje grešnika je samo u Hristu a bez vere i poslušanja Božijeg Sina grešniku ostaje jedino strahota suda i večne smrti. U Hristu, neizmerno bogatstvo i lepote nebesa su naše da Ga radosno obožavamo bez kraja.

24-25) Vama govorim i ostalima koji su u Tijatiru koji nemaju nauke ove, i koji ne poznaju dubina sotoninih (kao što govore): Neću metnuti na vas drugog bremena, osim koji imate, držite dokle dođem. Ove Gospodnje reči potvrđuju potpuno znanje o našem stanju i kretanju kao i uključenost našeg Spasitelja u naš svakodnevni život i duhovni i u telu.

Velik teret kao da nam otežava razumevanje svrhe podnošenja nevolja i žestoke borbe, ali naš Gospod zna i razume sve. Njegovi putevi su tajanstveni. On sređuje sve stvari i događaje za dobrobit onih koji ga ljube (Rimljanima 8: 28).

Potrebno nam je da smo na straži, da se protivimo naukama duha prevare i načinu mišljenja i osećanja grešnog sveta, običaja neznabožaca, nerazumnih zaključaka zasnovanih na neznanju i razmišljanju koje opravdava trčanje za 'gomilom'... Potrebna nam je mudrost Svetog Duha da ni ne želimo zagledati u dubine Sotonine. Nema mudrosti ni razuma u grehu.

Sotonine dubine su dubine smrti – bezdan neizmernih muka. Riznice našeg Nebeskog Oca su nepregledne i vredne naših težnji i čuvanja. Bremena, koja nam naš Gospod nalaže da nosimo Njegovom snagom u nama, mogu umornima davati utisak da nam skraćuju život u telu, ali naš Spasitelj je sa nama tako da vreme i napori u Hrišćanskom životu nisu uzalud.

Niko nije toliko blagosloven koliko su blagosloveni iskupljeni u vernom životu u Hristovom Duhu i po Nauci spasenja. Upućeni smo da se držimo

čvrsto u svemu što nam je naš Gospodar predao na raspolaganje, da budemo verni pristavi svagda, spremno i rešeno odbijajući prevarne mamke đavola i njegovih robova; da se ne pogađamo i ne popuštamo.

Naš Gospod će se pokazati u slavi i nenadmašnom veličanstvu u vreme koje je Otac Nebeski odredio. U međuvremenu naš Pastir se stara za Svoje Stado; više puta sa nepredviđenim blagoslovima (Dela 12). Velike nade grešnika završe u strahoti. Koliko puta svet ne veruje Božijim upozorenjima sve dok ne bude prekasno da izbegnu propast odavno predskazivanu .

26-28) Koji pobedi i održi dela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabošcima; i pašće ih gvozenom palicom, i oni će se razdrobiti kao sudovi lončarski; kao i ja što primih od Oca svog; i daću mu zvezdu danicu. Hristova pobeda je bila vrlo očigledna u Stefanovom srcu i svedočanstvu. On je održao Gospodnji rad do kraja: do samih vrata Nebeskih (Dela 7: 56).

U Stefanovom svedočanstvu snaga Svetog Duha i moć Jevanđelja pokazala se snažnija od gvozenih palica nasilnika. U Hristovo Ime Stefan je upravljao nad svojim (Jevrejskim) narodom. Savle iz Tarsa se zdrobio u komadiće (Dela 9)!

Bog je učinio Savla izabranom posudom za svedočanstvo kako samo Duh Svemogućeg može ostvariti u životu rođenih od Boga (Jovan 1: 12-13) i Večno Jevanđelje Spasenja u Sinu Nebeskog Oca odjeknulo je širom bezbožne Rimske Imperije.

Tri čoveka u užarenoj peći (Danilo 3) vladali su nad strašnim carem i celom Vavilonskom Monarhijom; ali car se još nije dao. Tek u sledećem poglavlju vidimo cara 'zdrobljenog u komade', i najposle njegovo javno priznanje Svemogućem.

To je poslednje što saznajemo o moćnoj i strašnoj zveri na vavilonskom prestolu silno uzdrmanom desnicom Raspetog i Vaskrslog Jagnjeta Božijeg. Svi pobednici bili bi bespomoćni bez snage koju Otac daruje u Sinu skupo iskupljenima. On je Alfa i Omega! U svemu je vidljivo Njegovo obećanje večne slave i Njegovo osiguranje nepresušne reke blagodati borcima.

Naš Car je naša Zvezda Danica (2. Petrova 1: 19) Koja je zablistala od postanja sveta da iskupi i izbavlja u ovom životu i za slavnu večnost Svoju

Izbranicu, Nevestu, koju On ljubi ljubavlju večnom. U 22: 16 Naša Zvezda Danica blista sjajem slave Večnog Oca kroz sva slavna dela Svoja i kroz prinose svih koji prinose prinos ugodan Ocu Nebeskom.

Rimljanima 12: 1-2: Molim vas, (radi prethodno napisanog) braćo, milosti Božije radi, da date telesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo. Ne vladajte se prema ovome veku, nego se promenite obnovljenjem uma svog, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija.

29) Ko ima uho da cuje neka cuje šta govori Duh crkvama. Tvorac je stvorio ljude koji imaju uši da čuju; i oni čuju. Kad je Adam prihvatio greh, on je umro i tako izgubio sluh koji je dobio od Boga u stvaranju. Više nije čuo svog Boga ljubavi i prebogate blagodati; čuo je samo Sudiju.

Glas Sina Najvišega u Jovanu 5: 25 dao je život nama mrtvima. Sada, čuvajmo se vreve svetskih grešnih strasti da nam sluh ne oteža i otupi pa da ne obraćamo pažnju na glas našeg Pastira večne ljubavi (Jeremija 6: 10 & Dela 7: 51). Mi pripadamo u potpunosti samo našem Gospodu Isusu Hristu Koji nas je iskupio od večne smrti i izbavio od neizmerne propasti.

On nama daje nebeske miline još u ovoj borbi na zemlji. Duh našeg Gospoda Isusa Hrista govori i svima nama je neophodno potrebno da čujemo, razumemo i verno poslušamo. Cela Knjiga je govor Duha duhovnima. Te iste reči i znaci nerazumljivi su telesnima koji su protivni; nemaju Duha Hristovog u sebi.

Ako mi postanemo nemarni, neposlušni rečima Duha i mi postajemo telesni a reči Duha nama postanu dosadne i nerazumljive. U razgledanju i proučavanju Otkrivenja Duh odgovara na naše molitve videlom Istine Jevanđelja Spasenja u Hristu.

Svetlost Duha obasjava naš razum da kroz znake i poređenja uvidimo: smisao, značenje i osetimo značaj sadržine. Poziv: "Ko ima uho neka čuje..." oglašen je u pet stihova ovog poglavlja: 7., 11., 17. i 29., a nadovezane reči su različite u svakom navedenom stihu.

Zanimljivo je uporediti te reči. 7: Koji pobedi daću mu da jede od drveta životnog koje je nasred raja Božijeg. 11: Koji pobedi neće mu nauditi druga

smrt. 17: Koji pobedi daću mu da jede od mane sakrivene, i daću mu kamen beo, i na kamenu novo ime napisano, kog niko ne zna osim onog koji primi.

29. stih iznosi poziv na kraju poruke pobednicima. U prvih sedam stihova anđeo crkve, borac u Hristu, putnik na putu života dobija priznanje Gospodnje: dobra dela, revnost, strpljenje, nepomirljivost u borbi protiv zla, proveravanje, upoređivanje i dokazivanje istinite i lažne nauke, neumorno podnošenje mnogih nevolja za svedočanstvo Gospodnje i odvratnost prema nauci svetske slave.

U takvom životu on potrebuje pokajanje i vraćanje na žar ljubavi koju je imao pre. Duh našeg Cara napominje njemu (i svima nama): Pobjeda Božijeg Jagnjeta u njegovom srcu i svedočanstvu sadrži u sebi duhovnu snagu i radost plodova večnog života. Ti darovi potiču iz središta Raja: od Samog Cara na prestolu večne slave.

Stihovi 9. i 10. Svedoče o borcu usred velike oskudice po telu i velikog imanja u Hristovom Duhu. U velikom trpljenju i progonstvu on prima utehe i bodrenje našeg Spasitelja na vernost do same smrti tela i podsticaj: Gledaj na venac slave.

Takvom borcu blista pred očima vere sjaj slave Vaskrslog i Proslavljenog Pobeditelja, Isusa: smrt tela je pobjeda i procvat večnog – Hristovog – života u vernim dušama. Mučiteljima, goniteljima i svim žrtvama đavola, smrt tela je poslednji korak u susret drugoj smrti – smrti večnoj.

Stihovi od 13.-17. prikazuju nam svedoka koji svedoči neustrašivo nasuprot prestolu cara laži i božanstva prevare, ali **hrabrost** i **revnost** prema Neprijatelju s' polja **nedostaje** u **borbi unutra** u crkvi.

Taj verni borac osećanjem odvratnosti odbacuje lažnu slavu grešnika, ali mu je potrebna veća revnost u borbi protiv zablude lažnih pravednika da bi mogao pomoći zvanim vernicima da postanu pravi, a zavedenim učenicima da budu ispravni svedoci vere.

Takvom borcu naš Spasitelj pruža moćno oružje protiv Neprijatelja: iskrenim pokajanjem da bude opomena i primer zavedenoj braći, a lažnoj braći poziv na pravo pokajanje i potpuno obraćanje Hristu. Gospod zna sve.

Ovom borcu Sam naš Vojskovođa stavlja pred oči jednu zbirku darova i nagrade večnih vrednosti u Duhu otkrivajući da je Zajednica u Svetom Duhu veća i značajnija od zajednice svih koji imaju ime iako nemaju svi stvarno stanje novog života.

Naš Gospod mu posvedočava da je presto Sotone osuđen na propast, a presto Jagnjeta blista neuništivim sjajem večne slave koja raste od večnosti pa doveka. Idolske žrtve i grešne želje su otrov i duše i tela a žrtva Jagnjeta daje mir i radost. Stihovi 18.-28. prethode poslednjem pozivu na slušanje Duha.

U životu ovog svedoka sadrži se mnogo darova, velikih potreba, ozbiljnih napomena, strašnih pretnji Protivnika, silnog svedočanstva moći Duha Svetog, slavni i istiniti obećanja i utehe Gospodnje, a posle svega tek ponovo poziv na neprestano oslušivanje glasa i budnu pažnju na govor Svetog Duha.

Sam Gospod Isus svedoči *u Jovanu 5: 19.: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On (Otac) čini ono i Sin čini onako. U 30. Stihu ponovo govori: Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe. Kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao. Ovo nisu reči telesne nemoći.*

To je priznanje silne moći Božanstva: savršeno i neraskidivo jedinstvo Oca i Sina koje ispunjava Nebo i Nebo nad Nebesima večnom slavom našeg Tvorca i Spasitelja. Naš ljubazni brat Pavle po danoj mu premudrosti napisao nam je o životu u Hristu: Umirem svaki dan (1. Korinćanima 15: 31).

Naša borba je do smrti tela; Hristova pobeda je večna; držimo se Njega celim srcem; On nikada ne ostavlja ni jednu dušu koja se poveri Njegovom vernom staranju. 3. glava sadrži još nekoliko poziva onima koji imaju uho.